

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

საქართველოს სახელით

09 ივლისი 2019 წელი

ქ.

რუსთავი

შესავალი ნაწილი
რუსთავის საქალაქო სასამართლო
სამოქალაქო საქმეთა კოლეგია
მოსამართლე ეკატერინე ყანჩელი
სხდომის მდივანი სალომე არევაძე

მოსარჩელე - ოლ-----ი

მოსარჩელის წარმომადგენელი - ნი-----ე, სა-----ა

მოპასუხე - ან-----ი

მოპასუხის წარმომადგენელი - ნო-----ი

დავის საგანი - ჩუქების ხელშეკრულების ბათილად ცნობა

aRwerilobiTi nawili

სასარჩელო მოთხოვნა:

ბათილად იქნეს ცნობილი 2018 წლის 05 მარტს გაფორმებული ჩუქების ხელშეკრულება, უძრავ ქონებაზე, მდებარე: ქ. თბილისი, დაბა წყნეთი, სტა-----4, საკადასტრო კოდი: 01.20.01.112.0-4 და აღნიშნული ქონება აღირიცხოს ოლ-----ის სახელზე.

სასარჩელო მოთხოვნის სამართლებრივი საფუძვლები:

სარჩელში მითითებულია, რომ ოლ-----ი არის სოციალურად დაუცველი მარტოხელა პენსიონერი, რომელმაც თავისი კუთვნილი უძრავი ქონება, მდებარე ქ. თბილისი, დაბა წყნეთი, სტა-----4 ჯერ ანდერძით, ხოლო მოგვიანებით ჩუქების ხელშეკრულებით გადასცა თავის ძმისშვილიშვილს ან-----ს, მხოლოდ იმ პირობით, რომ იგი სიცოცხლის ბოლომდე უზრუნველყოფდა მას მატერიალურად და იცხოვრებდა თავის ბინაში. მოსარჩელის განმარტებით, ხელშეკრულების გაფორმების შემდეგ, მისთვის ცნობილი გახდა, რომ ან-----ი აღნიშნული ქონების გაყიდვას აპირებდა,

რის გამოც ოლ-----მა სთხოვა მას ბინა უკან გადაეფორმებინა მისთვის, თუმცა აღნიშნულის სანაცვლოდ ან-----მა შეწყვიტა მასთან კომუნიკაცია, არათუ არ მისულა მის სანახავად, არამედ ოლ-----ის ზარებსაც არ პასუხობს.

მოსარჩელის განმარტებით, ჩუქების ხელშეკრულების გაფორმების შემდეგ, იგი აღმოჩნდა მძიმე მატერიალურ მდგომარეობაში, არსებობს რეალური საფრთხე იმისა, რომ ხელშეკრულების ძალაში დატოვების შემთხვევაში იგი ერთადერთი საცხოვრებელის გარეშე დარჩება, ამასთან, მნიშვნელოვანია ის გარემოება, რომ ხელშეკრულების გაუქმებით დასაჩუქრებულის მატერიალური მდგომარეობა არ გაუარესდება, ვინაიდან მას გააჩნია საკუთარი ბინა ქალაქ რუსთავში, სადაც შეძლებს ცხოვრების გაგრძელებას.

აღნიშნულიდან გამომდინარე, ოლ-----ის მოთხოვნას წარმოადგენს:

ბათილად იქნეს ცნობილი 2018 წლის 05 მარტს გაფორმებული ჩუქების ხელშეკრულება, უძრავ ქონებაზე, მდებარე: ქ. თბილისი, დაბა წყნეთი, სტა-----4, საკადასტრო კოდი: 01.20.01.112.0-4 და აღნიშნული ქონება აღირიცხოს ოლ-----ის სახელზე.

2. მოპასუხის პოზიცია

მოპასუხე ან-----ის წარმომადგენელმა ნო-----მა წარმოდგენილი შესაგებლით სარჩელი არ ცნო და განმარტა, რომ მოსარჩელის მითითება მოპასუხის დაჟინებული თხოვნის გამო ჩუქების ხელშეკრულების გაფორმებაზე, არ შეესაბამება სინამდვილეს, ვინაიდან თავად ოლ-----მა გამოხატა ნება, რომ ან-----ისთვის ეჩუქებინა მის საკუთრებაში არსებული ქონება. მოპასუხის განმარტებით ოლ-----ი სოციალურად დაუცველი იყო უძრავი ქონების გაჩუქებამდეც, შესაბამისად, მისი მდგომარეობა უძრავი ქონების გაჩუქების შემდეგ არ შეცვლილა, რის გამოც არ არსებობს 2018 წლის 05 მარტის ჩუქების ხელშეკრულების ბათილად ცნობის საფუძველი.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. 20-5 წლის 26 სექტემბერს გაცემული ანდერძის თანახმად, ოლ-----მა მისი კუთვნილი ქონებიდან სახლმფლობელობა, მდებარე: დაბა, წყნეთი, სტალინის ქ. #94, უანდერძა მის ძმისშვილიშვილს - ან-----ს

მტკიცებულება: ნოტარიუსს ციური ბერიძის მიერ ნოტარიულად

დამოწმებული ანდერძი.

3.1.2. 2018 წლის 05 მარტს ოლ-----მა მის საკუთრებაში არებული უძრავი ქონება, მდებარე: ქ. თბილისი, დაბა წყნეთი, სტა-----4, საკადასტრო კოდი: 01.20.01.112.0-4, შენობა-ნაგებობა # 1 ჩუქების ხელშეკრულების საფუძველზე გადასცა ან-----ს.

მტკიცებულება: 05.03.2018 წ. გაფორმებული უძრავი ნივთის ჩუქების ხელშეკრულება.

3.1.3. ოლ-----ი 14.05.2018 წლის მდგომარეობით ირიცხება სოციალურად დაუცველი ოჯახების მონაცემთა ერთიან სიაში და ამავდროულად იღებს საარსებო შემწეობას.

მტკიცებულება: ამონაწერი სოციალურად დაუცველი ოჯახების მონაცემთა ერთიანი ბაზიდან.

3.1.3. ოლ-----ს აქვს გულის ჰიპერტენზიული ავადმყოფობა, გულ-სისხლძარღვთა ათეროსკლეროზი, არასტაბილური სტენოკარდია და სხვა თანმხლები დაავადებები.

მტკიცებულება: ცნობა ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ.

3. 2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე ფაქტობრივი გარემოებები სადავო არ არის.

samotivacio nawili

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

საქმეში არსებული მასალების, მხარეთა ახსნა-განმარტებების, სარჩელის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლიანობის შემოწმებისა და საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა სამართლებრივი შეფასების შედეგად სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ ოლ-----ის სარჩელი საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 319-ე, 524-ე, 941-ე, 949-ე მუხლები

6. სამართლებრივი შეფასება

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 319-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად კერძო სამართლის სუბიექტებს შეუძლიათ კანონის ფარგლებში თავისუფლად დადონ ხელშეკრულებები და განსაზღვრონ ამ ხელშეკრულებათა შინაარსი. მათ შეუძლიათ დადონ ისეთი ხელშეკრულებებიც, რომლებიც კანონით გათვალისწინებული არ არის, მაგრამ არ ეწინააღმდეგება მას.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 50-ე მუხლის მიხედვით გარიგება არის ცალმხრივი, ორმხრივი ან მრავალმხრივი ნების გამოვლენა, რომელიც მიმართულია სამართლებრივი ურთიერთობის წარმოშობის, შეცვლის ან შეწყვეტისაკენ.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 56-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, თუ მოსაჩვენებლად დადებული გარიგებით მხარეებს სურთ სხვა გარიგების დაფარვა, მაშინ გამოიყენება დაფარული გარიგების მიმართ მოქმედი წესები (თვალთმაქცური გარიგება). აღნიშნული ნორმის მიხედვით, თვალთმაქცური გარიგების დროს, მართალია, ნების გამოვლენა მიმართულია სამართლებრივი შედეგების დადგომისაკენ, თუმცა არა იმ ხელშეკრულების შესაბამისად, რომელზეც მხარეები თანხმდებიან. ამგვარი გარიგების მიზანს წარმოადგენს იმ გარიგების დაფარვა, რომლის მიღწევის სურვილი მხარეებს რეალურად გააჩნიათ. ამ შემთხვევაში არსებობს ორი გარიგება, ერთი თვალთმაქცური და მეორე - რომელიც მხარეებმა უშუალოდ გაითვალისწინეს. ამდენად, თვალთმაქცური გარიგება ერთგვარად ფარავს ნამდვილ გარიგებას, შესაბამისად, მას არ გააჩნია სამართლებრივი საფუძველი და იგი ბათილია. თუმცა, ამ საფუძველით გარიგების ბათილობას გარკვეული სპეციფიკურობა ახასიათებს. კანონმდებლის ასეთი დამოკიდებულება განპირობებულია მხარეთა რეალური ნების გათვალისწინებით. ხშირ შემთხვევაში, მხარეები ვერ ერკვევიან, რა შინაარსის ხელშეკრულების გაფორმება სურთ ან კიდევ ვერ ასხვავებენ ერთმანეთისაგან გარიგების სხვადასხვა ტიპებს. სამოქალაქო კოდექსი შესაძლებლობას ანიჭებს ხელშეკრულების სუბიექტებს, გამოასწორონ დაშვებული შეცდომები თვალთმაქცური გარიგების ბათილად ცნობით და მხარეთა შეთანხმების მიმართ გამოიყენონ ის მოთხოვნები, რაც დამახასიათებელია იმ გარიგებისათვის, რომლის მიღწევაც მხარეებს სურდათ.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 524-ე მუხლის თანახმად, ჩუქების ხელშეკრულებით მჩუქებელი უსასყიდლოდ გადასცემს დასაჩუქრებულს ქონებას საკუთრებად მისი თანხმობით.

განსახილველ შემთხვევაში დადგენილია, რომ ოლ-----ი არის სოციალურად დაუცველი მარტოხელა პენსიონერი, რომელმაც თავისი კუთვნილი უძრავი ქონება, მდებარე ქ. თბილისი, დაბა წყნეთი, სტა-----
4 ჯერ ანდერძით, ხოლო მოგვიანებით ჩუქების ხელშეკრულებით გადასცა

თავის ძმისშვილიშვილს ან-----ს, მხოლოდ იმ პირობით, რომ იგი სიცოცხლის ბოლომდე უზრუნველყოფდა მას მატერიალურად და იცხოვრებდა თავის ბინაში. ხელშეკრულების გაფორმების შემდეგ მოსარჩელისათვის ცნობილი გახდა, რომ ან-----ი აღნიშნული ქონების გაყიდვას აპირებდა, რის გამოც ოლ-----მა სთხოვა მას ბინა უკან გადაეფორმებინა მისთვის, თუმცა აღნიშნულის სანაცვლოდ ან-----მა შეწყვიტა მასთან კომუნიკაცია, არათუ არ მისულა მის სანახავად, არამედ ოლ-----ის ზარებსაც არ პასუხობს. შესაბამისად, ოლ-----ის სასარჩელო მოთხოვნას წარმოადგენს 2018 წლის 05 მარტს გაფორმებული უძრავი ქონების ჩუქების ხელშეკრულების ბათილად ცნობა, ორ გარემოებაზე დაყრდნობით, კერძოდ, დასაჩუქრებულმა მის მიმართ გამოიჩინა დიდი უმადურობა და იგი აღმოჩნდა მძიმე მატერიალურ მდგომარეობაში.

აღნიშნული დავის გადაწყვეტისათვის მნიშვნელოვანია დადგინდეს მხარეთა შორის არსებული ურთიერთობის შინაარსი და ხასიათი.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ ამა თუ იმ ფაქტობრივი გარემოების დადგენა სასამართლოს მიერ ხორციელდება საქმეში არსებული ყველა მტკიცებულების ურთიერთშეჯერების გზით. სადავო ფაქტობრივი გარემოებების დადასტურებისას მხარეები სარგებლობენ თანაბარი უფლებებითა და შესაძლებლობებით დაასაბუთონ თავიანთი მოთხოვნები და მოსაზრებები. მათვე ეკისრებათ სადავოდ ქცეული ფაქტობრივი გარემოებების მითითებისა და მათი დამტკიცების ტვირთიც (სსკ-ის 102-ე მუხ.). საქმეში წარმოდგენილი წერილობითი მტკიცებულებების და მხარეთა ახსნა-განმარტებების თანახმად, დასტურდება, რომ ოლ-----მა მისი ერთადერთი საცხოვრებელი სახლი ანდერძით დაუტოვა თავის ძმისშვილიშვილს ან-----ს, ხოლო 2018 წლის 05 მარტს აღნიშნული ქონება ჩუქების ხელშეკრულების საფუძველზე კვლავ ან-----ს გადასცა. უპირველეს ყოვლისა, სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს ანდერძის გაფორმების შემდგომ მოსარჩელის მიერ გამოხატულ ნებაზე- ჩუქების ხელშეკრულებაზე და განმარტავს, რომ იმ პირობებში როდესაც ოლ-----მა თავისსავე სიცოცხლეში მისი ქონება უანდერძა ან-----ს, მის მიერ ახალი გარიგების გაფორმება ჩუქების ხელშეკრულების სახით ისახავდა კონკრეტულ მიზანს, კერძოდ, რომ არა ჩუქების ხელშეკრულება, ანდერძის საფუძველზე, ოლ-----ის გარდაცვალების შემდგომ უძრავი ქონება გადავიდოდა მოპასუხის საკუთრებაში, შესაბამისად, უდაოა, რომ მხარეთა შორის გამოხატული ნება ემსახურებოდა გარკვეულ მიზანს, კერძოდ ან-----ს მოსარჩელისათვის უნდა შეექმნა ცხოვრებისათვის ღირსებული პირობები და სიცოცხლის ბოლომდე ეზრუნა მასზე, თუმცა მოპასუხე არათუ არ ზრუნვას მასზე, არამედ მათ შორის ურთიერთობა იმდენად დაძაბულია, რომ ხელშეკრულების გაფორმების შემდეგ მარჩენალმა საერთოდ შეწყვიტა მასთან ურთიერთობა, უფრო მეტიც, იგი მოსარჩელის ტელეფონის ზარებსაც არ პასუხობს. აღნიშნული გარემოება მხარეთა ახსნა-განმარტებების გარდა,

დაადასტურეს სხდომაზე მოწმეების სახით დაკითხულმა პირებმა, კერძოდ, ნინო გუჯეჯიანმა და ნინო მინესაშვილმა განმარტეს, რომ უძრავი ქონების გადაცემა მოპასუხისათვის მოხდა მხოლოდ იმ მიზნით, რომ ან-----ს მოსარჩელისათვის ეზრუნა სიცოცხლის ბოლომდე, თუმცა მოპასუხე ქონების მის სახელზე აღრიცხვის შემდეგ, მოსარჩელესთან არ გამოჩენილა და არც მის სატელეფონო ზარებს პასუხობს. გარდა ამისა, ან-----ის მიერ წარმოდგენილმა მოწმე- თამთა ჯიქიამაც დაადასტურა, სარჩელში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები, კერძოდ, მისი განმარტებით, უძრავი ქონების ან-----ის სახელზე აღრიცხვის შემდეგ მხარეებს ერთმანეთთან დაძაბული ურთიერთობა ჰქონდათ, რის გამოც ამ პერიოდში მოპასუხე ოლ-----თან არ მისულა სანახავად.

სასამართლო განმარტავს, რომ განსახილველ შემთხვევაში მხარეთა მიერ გამოხატული ნება ერთგვარად ფარავს მათ შორის არსებულ ნამდვილ გარიგებას, კერძოდ, მხარეებს შორის მართალია გაფორმებულია ჩუქების ხელშეკრულება, მაგრამ იგი თავისი შინაარსით მიმართულია ორმხრივი ვალდებულებების წარმოშობისაკენ, კერძოდ, უძრავი ქონების სანაცვლოდ, ან-----ს მოსარჩელეზე უნდა ეზრუნა სიცოცხლის ბოლომდე და უზრუნველყო იგი მატერიალურად. სასამართლო არნიშნავს, რომ მოცემული საფუძვლით გარიგების ბათილობას გარკვეული სპეციფიკურობა ახასიათებს. კანონმდებლის ასეთი დამოკიდებულება განპირობებულია მხარეთა რეალური ნების გათვალისწინებით. ხშირ შემთხვევაში, მხარეები ვერ ერკვევიან, რა შინაარსის ხელშეკრულების გაფორმება სურთ ან კიდევ ვერ ასხვავებენ ერთმანეთისაგან გარიგების სხვადასხვა ტიპებს. მოცემულ შემთხვევაში, უდაოა, რომ მხარეთა შორის გაფორმებული ხელშეკრულების მიზანს არ წარმოადგენს უძრავი ქონების ჩუქება, შესაბამისად, სასამართლო მიიჩნევს, რომ აღნიშნულ ურთიერთობას არ გააჩნია სამართლებრივი საფუძველი და იგი ბათილია, **ხელშეკრულება თავისი შინაარსით წარმოადგენს სამისდლეშიო რჩენის ხელშეკრულებას.**

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 941-ე მუხლის თანახმად, პირი რომელიც კისრულობს სამისდლეშიო სარჩოს გადახდას (მარჩენალი) ვალდებულია გადაუხადოს იგი სარჩოს მიმღებს (სარჩენს) მთელი სიცოცხლის მანძილზე, თუ ხელშეკრულება სხვა რამეს არ ითვალისწინებს, სამისდლეშიო სარჩო შეიძლება დადგინდეს ფულადი ან ნატურალური სახით (ბინით, კვებით, მოვლით და სხვა აუცილებელი დახმარებით).

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 949-ე მუხლის თანახმად, როგორც მარჩენალს, ისე სარჩენს შეუძლიათ უარი თქვან ხელშეკრულებაზე, თუკი სახელშეკრულებო მოვალეობათა დარღვევის შედეგად, ან სხვა არსებითი მიზეზები უკიდურესად აძნელებს ან შეუძლებელს ხდის მის გაგრძელებას.

სასამართლო განმარტავს, რომ სამისდლეშიო რჩენის ხელშეკრულება - გარდა ეკონომიკური მახასიათებლებისა მოიცავს მორალური კატეგორიის ელემენტებს, რომელიც საფუძვლად უდევს მხარეთა შორის ჩამოყალიბებულ

ურთიერთობას. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2017 წლის 24 ნოემბრის გადაწყვეტილებაში აღნიშნულია, „...სამისდღეშიო რჩენის ხელშეკრულება ურთიერთობათა იმ კატეგორიას მიეკუთვნება სადაც განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება მხარეთა სუბიექტურ განწყობას სახელშეკრულებო ბოჭვის ფარგლებში ნაკისრი ვალდებულებების მიმართ. ერთ შემთხვევაში ეს არის სარჩენის სურვილი მის საკუთრებაში არსებული ქონება განკარგოს იმგვარად, რომ უზრუნველყოს თავისთვის ღირსეული ცხოვრების შესაძლებლობა: იყოს უზრუნველყოფილი ცხოვრების სათანადო პირობებით, ჯანსაღი და აუცილებელი კვების პროდუქტებით, ჯანმრთელობის მდგომარეობის შენარჩუნებისთვის სავალდებულო მედიკამენტებით, სათანადო ადამიანური ყურადღებით და სხვ...“.

განსახილველ შემთხვევაში, ვინაიდან მხარეთა შორის გაფორმებული ხელშეკრულება ფორმალაუცველია და ბათილია, მხარეთა მიერ გამოხატულ ნებას სამართლებრივი საფუძველი არ შეუძენია, ასეთი გარიგების ნამდვილობის შემთხვევაშიც, მხარეებს შორის ურთიერთობა იმდენად დაძაბულია, რომ შეუძლებელია აღნიშნული ურთიერთობის გაგრძელება. კერძოდ, სასამართლო სხდომაზე მოპასუხის წარმომადგენელმა დაადასტურა ის გარემოება, რომ ოლ-----ს და ან-----ს შორის არსებული კონფლიქტიდან გამომდინარე მოპასუხე თავს არიდებს მოსარჩელესთან ურთიერთობას. აღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო მიიჩნევს, რომ შეუძლებელია მხარეთა ყოფნა ერთიან სახელშეკრულებო სივრცეში, რის გამოც, ოლლა მინეშვილის სარჩელი საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს.

7. საპროცესო ხარჯები

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს მიერ საქმის განხილვასთან დაკავშირებით გაწეული ხარჯები და სახელმწიფო ბაჟი, რომელთა გადახდისაგან განთავისუფლებული იყო მოსარჩელე, გადახდება მოპასუხეს ბიუჯეტის შემოსავლის სასარგებლოდ, მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელიც დაკმაყოფილებულია.

განსახილველ შემთხვევაში, ვინაიდან მოპასუხემ სარჩელი არ ცნო, ან-----ს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს 120 ლარის გადახდა.

8. სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიების საკითხები

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 199¹ -ე მუხლის თანახმად, სარჩელის მიღებაზე უარის თქმის, სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის, სარჩელის განუხილველად დატოვების ან საქმის წარმოების შეწყვეტის შემთხვევაში სასამართლო თავისი გადაწყვეტილებით (განჩინებით) აუქმებს ამ სარჩელთან დაკავშირებით გამოყენებულ უზრუნველყოფის ღონისძიებას, რაც საჩივრდება ამ გადაწყვეტილების (განჩინების) გასაჩივრებისათვის კანონით

დადგენილი წესით. მხარეთა მორიგების შემთხვევაში სასამართლო აუქმებს უზრუნველყოფის ღონისძიებას, თუ მხარეები სხვა რამეზე არ შეთანხმდებიან.

განსახილველ შემთხვევაში, ვინაიდან სარჩელი დაკმაყოფილდა, ძალაში უნდა დარჩეს რუსთავის საქალაქო სასამართლოს მიერ 2018 წლის 17 მაისს გამოყენებული სარჩელის უზრუნველყოფის ღონისძიება.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 55-ე, 199¹-ე, 243-244-ე, 249-ე, 257-ე, 364-ე, 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. ოლ-----ის სარჩელი მოპასუხე ან-----ის მიმართ ჩუქების ხელშეკრულების გაუქმების მოთხოვნით დაკმაყოფილდეს.
2. ბათილად იქნეს ცნობილი 2018 წლის 05 მარტს გაფორმებული ჩუქების ხელშეკრულება, უძრავ ქონებაზე, მდებარე: ქ. თბილისი, დაბა წყნეთი, სტა-----4, საკადასტრო კოდი: 01.20.01.112.0-4 და აღნიშნული ქონება აღირიცხოს ოლ-----ის სახელზე.
3. ან-----ს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ გადასახდელად დაეკიროს 120 ლარის გადახდა.
4. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატაში (ქ. თბილისი, გრ. რობაქიძის გამზ. #7^ა) დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში, სარეზოლუციო ნაწილის მე-5 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით რუსთავის საქალაქო სასამართლოს (ქ. რუსთავი, ბოსტანქალაქის ქ. #6) მეშვეობით.
5. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს რუსთავის საქალაქო სასამართლოში და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლე:
ყანჩელი

ეკატერინე

